Skup je okupio istaknute stručnjake iz Crne Gore, Austrije, Njemačke, Turske, Grčke, Srbije, Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Sjeverne Makedonije i Albanije, čime je omogućena razmjena iskustava između domaćih, regionalnih i evropskih centara koji se bave neuroimunološkim bolestima.

Prvi dan Simpozijuma bio je posvećen neuroimunološkim bolestima centralnog nervnog sistema. Program je otvoren sesijom o adultnoj multiploj sklerozi, u okviru koje su razmatrani novi patofiziološki koncepti bolesti, uključujući savremena saznanja o ulozi Epstein–Barr virusa, promjene u dijagnostičkim kriterijumima i moguće zamke njihove primjene, individualizacija terapijskog pristupa, kao i kognitivni i psihijatrijski aspekti multiple skleroze. Posebna pažnja posvećena je i atipičnim inflamatornim demijelinizacionim sindromima centralnog nervnog sistema.

U nastavku programa održana je sesija posvećena neuromijelitis optika spektru bolesti (NMOSD) i MOGAD-u, sa fokusom na diferencijalnu dijagnozu ovih entiteta u odnosu na multiplu sklerozu, buduće terapijske pravce, savremene terapijske strategije u MOGAD-u, kao i značaj vakcinacije kod pacijenata sa demijelinizacionim bolestima centralnog nervnog sistema.

Posebna sesija bila je posvećena pedijatrijskoj multiploj sklerozi i pedijatrijskoj neuroimunologiji. Razmatrana su nova saznanja o neuroimunološkim bolestima dječjeg uzrasta, kognitivni poremećaji kod djece i adolescenata sa multiplom sklerozom, napredak u terapijskim strategijama, kao i iskustva u liječenju pedijatrijske multiple skleroze u Crnoj Gori. Naglašena je potreba da se neuroimunološke bolesti dječjeg uzrasta posmatraju kao posebna klinička oblast, sa specifičnim dijagnostičkim, terapijskim i razvojnim izazovima.

Prvi dan završen je sesijom o drugim autoimunim bolestima centralnog nervnog sistema, tokom koje su obrađeni dijagnostički algoritmi kod autoimunih encefalitisa, akutni i dugoročni terapijski pristupi, epileptički napadi kao moguća manifestacija autoimunog encefalitisa i sistemske bolesti vezivnog tkiva sa zahvatanjem centralnog nervnog sistema.

Drugi dan Simpozijuma bio je posvećen neuroimunološkim bolestima perifernog nervnog sistema i neuromišićne spojnice.

U prvoj sesiji razmatrana je era ciljane imunoterapije u neuromišićnim bolestima. Predstavljeni su savremeni terapijski algoritmi za mijasteniju gravis, mjesto FcRn inhibitora i inhibitora komplementa u liječenju, terapijski pristup Lambert–Eatonovom mijasteničkom sindromu i savremeno liječenje autoimunih miopatija.

Sesija o akutnim autoimunim neuropatijama bila je fokusirana na rano prepoznavanje i terapiju Guillain–Barré sindroma, izbor između intravenskih imunoglobulina i terapijske izmjene plazme, terapijske izazove aksonalnih formi bolesti, fluktuacije usljed terapije i senzorno dominantne varijante Guillain–Barré sindroma.

Završna stručna cjelina bila je posvećena hroničnim imunološki posredovanim neuropatijama, sa posebnim osvrtom na savremene dijagnostičke kriterijume i terapijsko sekvenciranje kod CIDP-a, autoimune nodopatije povezane sa antitijelima na NF155, CNTN1 i CASPR1, primjenu supkutanih imunoglobulina, liječenje refraktornog CIDP-a rituksimabom, kao i Lewis–Sumner sindrom kao dijagnostički izazov.

Program Simpozijuma pokazao je da se neuroimunologija danas nalazi u periodu izrazito brzog razvoja, u kojem se tradicionalne kliničke kategorije sve više dopunjuju biomarkerima, specifičnim antitijelima, savremenim neuroradiološkim metodama i preciznijim dijagnostičkim kriterijumima.

Posebno je istaknut značaj rane i tačne diferencijalne dijagnoze između multiple skleroze, NMOSD-a, MOGAD-a i drugih inflamatornih bolesti centralnog nervnog sistema, jer dijagnostička greška može neposredno uticati na izbor terapije i dugoročnu prognozu pacijenta.

Druga važna tema Simpozijuma bila je sve izraženija individualizacija imunoterapije. Razvoj terapija usmjerenih na specifične imunološke mehanizme, uključujući B-ćelijske puteve, FcRn i sistem komplementa, mijenja način na koji se liječe brojne neuroimunološke bolesti i omogućava precizniji izbor terapije u odnosu na biološke karakteristike bolesti i profil pojedinačnog pacijenta.

Istovremeno, program je ukazao da savremena neuroimunologija ne obuhvata samo kontrolu relapsa i fizičke onesposobljenosti. Kognitivni poremećaji, psihijatrijske manifestacije, rehabilitacija, pedijatrijske specifičnosti, dugoročna bezbjednost imunoterapije i kvalitet života postaju integralni dio savremenog pristupa pacijentu.

Kod bolesti perifernog nervnog sistema i neuromišićne spojnice naglašena je važnost pravovremenog prepoznavanja fenotipa bolesti, racionalnog sekvenciranja terapije i prelaska sa nespecifične imunomodulacije ka ciljanim terapijskim strategijama.

Simpozijum je takođe potvrdio značaj kontinuirane međunarodne i regionalne saradnje u oblasti neuroimunologije. Razmjena iskustava između centara različitog nivoa supspecijalizacije omogućava brži prenos novih dijagnostičkih i terapijskih pristupa u svakodnevnu kliničku praksu.

Održavanjem ovog skupa u Crnogorskoj akademiji nauka i umjetnosti dodatno je naglašen značaj povezivanja akademske zajednice, kliničke medicine, naučnog istraživanja i kontinuirane medicinske edukacije.

Simpozijum iz neuroimunologije predstavlja nastavak aktivnosti Crnogorske akademije nauka i umjetnosti i Udruženja neurologa Crne Gore usmjerenih ka unaprjeđenju stručne i naučne

saradnje, razvoju savremene neurološke prakse u Crnoj Gori i snažnijem povezivanju domaćih stručnjaka sa vodećim regionalnim i evropskim centrima.